

Land en Hoeve

We zitten in de eerste warme zon van 2019 in de tuin van de Antoniushoeve. In de verte dendert een intercity voorbij. Schapen grazen op het weiland links van ons. De 'Kijk! Koeien!' die de gezichten van peuter Amelia en baby Elliana doen stralen, staan nog op stal. Op het voormalige achtererf, rechts, staat de 4-roedenberg (vroeger 6 roeden) er dienstbaar bij: Aan de kant van de Urbanuskerk puilt hij uit van de spullen. Lampjes schommelen boven geïmproviseerde zit-hoeken en opgestapelde rieten stoelen. De hooiberg van de laatste boer van de Antoniushoeve, Ferdinand van Schaick, werd 'het dek' van de nieuwe eigenaren Lot Sternheim en Jamie Bedford. Op het dek begon de verovering van het huis, dat zo'n twee jaar duurde. Nina van der Lei, vriendin en huurster, was getuige. Lente. Een woud aan bramenstruiken en andere wildgroei maakt de hooiberg bijna onbenaderbaar. De grote hoge ruimte onder een stevig dak lonkt, maar vele handen en soms tractoren zijn nodig om die vrij te krijgen. Onder anderen Nina en ik ploegen voort, vloekend om weer zo'n ellendige bramentak, juichend bij een doorbraak. De vrijgekomen hooiberg krijgt een functie: de opslag van bouwmaterialen en wat tot nader gebruik bewaard moet worden. Voor de Open Monumentendag begint Jamie met het aanleggen van een verhoogde houten vloer en tovert hij de volgestouwde overkapping om tot een open entree. Vers geplante struiken en bloemen omlijsten aan vier kanten de nieuwe vloer. Als de lage septemberzon de ruimte in geel licht zet is het feest compleet. Jamie en Lot wonen nog in Diemen.

Het dek zou nooit meer zo leeg worden als die zaterdag. De functie van opslagplaats weerhoudt Jamie en Lot er niet van er hun gasten uit te nodigen. Genietend van overvloedig maaltijden aan feestelijk gedekte tafels verwelkomen familie en vrienden 'het dek van de Antoniushoeve'. In de lente, herfst en winter verdrijft een vuur de kilte. Op warme zomerdagen duren barbecue festijnen tot diep in de nacht. Lot en Jamie zijn ook dan nog niet verhuisd.

De overstap van hun woning in Diemen naar Duivendrecht vindt plaats in september 2017. Nina volgt als een van de eerste bewoners. Ze komt uit de

De verovering van een thuis

Foto's rechts:

boven: Nina en Lot, dek 2016. midden: Na het werk. onder: Dek 2018.

Land en Hoeve

buurt van Deventer, is net naar Amsterdam verhuisd en is verpleegkundige in het OLVG. Als ik haar spreek woont ze iets langer dan anderhalf jaar op de Antoniushoeve. Of ze geen last heeft van het bouw materiaal dat nog op het dek en in de tuin ligt, hoe geordend ook? 'Sónja, ik ben hier komen wonen toen we met piepkleine heaters onze kamers moesten verwarmen. We hadden maar een paar werkende elektrische snoeren en de bouwvakkers wisselden vaak onze stekkers voor die van hen. Als ik nachtdienst had gehad werd ik 's morgens om 11 uur wakker van de kou. Dacht je dat je alles had schoongemaakt, kwam je thuis lag er weer overal stof, omdat ze ijzer hadden geslepen.' Haar redding toen: drie maanden buurten bij Lot, Jamie en baby Amelia en twee maanden reizen.

Na haar reizen speelt het sociale leven van de inmiddels acht bewoners zich grotendeels af aan de eettafel in de tweede bewoonbaar gemaakte woonruimte van Lot en Jamie. 'We zochten allemaal onze plek in de groep en omdat we in de eerste keuken niet samen konden eten, deden we dat meestal op onze eigen kamers. We zagen elkaar bij Lot en Jamie.' De mooie zomer drijft iedereen naar buiten en naar het dek. Ze schuiven de opslag aan de kant en banken, stoelen en tafels bij elkaar. De zithoeken en eetplekken dienen overdag de pauzes van iedereen die aan het bouwen is. 's Avonds nemen de bewoners ze in, om te kletsen, bij te komen, en steeds vaker om samen te eten. De wereldkampioenschappen voetbal lokken

Feestje, dek 2019

4-Roedenberg

Eerste bewoner Nina van der Lei

vrienden en kennissen. Idem dito verjaardagen en welkom- en afscheidsfeestjes. Er worden die zomer veel salades en pizza's gegeten en nog meer bier en wijn gedronken. Het dek wordt een thuis.

Nina: 'Het is nu best wel netjes hier, vind ik. Wat er nu nog ligt is materiaal en spullen die niet meer gebruikt worden en niet meer nodig zijn. We hebben onszelf opgedragen alles te verkopen, ieder een sectie. Ik doe de tegels. Op het lege dek bouwen we dan een feestje'. Een tikkeltje ironisch: 'Het gaat nog niet heel hard, maar het komt goed.' Nog even en de 4- (vroeger 6 -) roedenberg van de Antoniushoeve schittert weer in al zijn historische glorie.

